

[Niels Ravn.]

helt radikal ændring af støtteordningerne, således som det har været antydet fra visse sider, også af hr. Chr. Thomsen, kan jeg udtale, at vi i det konservative folkeparti for så vidt er enige i det synspunkt, hr. Chr. Thomsen gav udtryk for, nemlig at en pludselig og radikal omlægning ikke ville være heldig, og da slet ikke for udviklingen inden for dansk landbrug. Hvis man fulgte de anvisninger, der her er givet, og gik over til støtte til personen og jorden i stedet for til produktionen, er det nok muligt, at man ville løse nogle problemer set i samfundsøkonomisk relation; men man ville for landbruget skabe nye og store problemer, som vi ret hurtigt ville møde herinde. Jeg skal blot nævne det ene problem, der ville blive meget stort: konsekvenserne for hele reallångivningen til landbruget; jeg mener, forholdene her ville blive helt uoverskuelige. Alene af den grund må vi foretrække, at man fortsætter efter de hidtidige retningslinjer, men afpasset og indpasset i udviklingen, som den har fundet sted og kan forventes at ville finde sted i den nærmest kommende tid.

Kornordningen har været berørt. Det er klart, at vi ved en kommende kornordning må tage hensyn til den situation, vi nu modsat tidligere er kommet i, nemlig at vi er blevet og vel også må forventes at blive ved at være det, man kalder nettokorneksportør. Fra det konservative folkepartis side foreslog vi allerede i fjor kort efter høst, at man eventuelt kunne bruge af dispositionsfondens midler til opkøb af det korn, der på daværende tidspunkt blev kastet på markedet i så stor udstrækning, at priserne faldt katastrofalt, ikke mindst til skade for de landmænd, der netop da var tvunget til at sælge, dem, vi kalder for de likviditets svage. Vi har fortsat den opfattelse, at vi i en kommende kornordning må have dette problem for øje. Hertil siger man måske: ja men så bruger vi jo af disse midler, og så skal vi tage dem andetstedsfra. Ja vel, men landbrugsministeren har da også gjort opmærksom på, at en vis omlægning inden for de nuværende produktionskredse måske kan være rimelig; der er i denne forbindelse peget på fjerkræsektoren, hvis afsætnings- og fortjenstmuligheder på eksportmarkederne er så uhyre ringe. Jeg tror nok, det

vil være muligt at finde en omfordeling, således at disse midler på en bedre måde kommer dansk landbrug til gode.

En og anden vil måske sige: ja men er det rimeligt i den nuværende situation, hvor vi faktisk mangler flæsk til eksport, at prøve på at holde højere kornpriser, idet dette som bekendt virker neddæmpende på svineproduktionen? Jeg vil dertil sige, at vel har vi i øjeblikket tilsyneladende et lidt større behov for flæsk på vore markeder, end produktionen er i stand til at tilfredsstille; men ingen giver os nogen garanti for, at dette forhold vil fortsætte. Tværtimod har jeg set i den økonomiske årsoversigt, at man i de nærmest kommende år må forvente, at svineproduktionen her i landet vil stige cirka fem gange hurtigere end afsætningsmulighederne på det britiske marked. Dette vil betyde, at hvis ikke vi kan skaffe os større og rigeligere afsætning på de såkaldte tredjelandsmarkeder, kan vi ret hurtigt køre ind i den modsatte situation af den, vi i dag er i. Vi har derfor i det konservative folkeparti fortsat den opfattelse, at rimelige kornpriser er den bedste regulator på en rimelig og fornuftig størrelse af svineproduktionen. Vi kan glæde os over, at kvægeksporten i den seneste tid har tegnet lysere end længe, og at eksperterne forventer, at sådan vil det være i hvert fald i den nærmest kommende tid.

Ja, jeg skal slutte disse bemærkninger med at sige, at vi i det konservative folkeparti har den opfattelse, at dansk landbrug også fremover vil være en væsentlig faktor for dansk økonomi og dansk beskæftigelse. Det fremgår af den økonomiske årsoversigt — også når vi tager hensyn til langtidsprognoserne — hvor afhængig vor handelsbalance er af den eksport, dansk landbrug præsterer, og derfor er det efter det konservative folkepartis opfattelse nødvendigt, at vi finder en form, hvorunder dansk landbrug kan arbejde med en rimelig fortjeneste for sig selv og til gavn for hele det danske samfund.

Henry Christensen: Jeg vil gerne begynde med, vel ikke særlig overraskende, at sige tak til landbrugsministeren for hans redegørelse og på mit partis vegne give tilslutning til de hovedsynspunkter, landbrugsministeren gav udtryk for. Men jeg vil også